

**[Forsvarsministeren.]**

megen Betydning det vilde faa i kulturel Henseende, for man maa ikke være blind for, at det kun kan blive et meget lille Antal af Landets Byer, der faar nogen virkelig Gavn af Militærmusikkens Genindførelse.

De andre Byer, for ikke at tale om Omraaderne uden for Byerne, vil være lige vidt, hvad Udviklingen af Musik-kulturen angaar. Jeg vil ogsaa gerne tilføje, at efter den Udvikling, der er fore-gaaet, er det højst sandsynligt, at nogle af de Byer, der i Øjeblikket har vist deres Interesse ved en Henvendelse til Rigsdagen, meget let kunde blive skuffet, naar de ser Planerne om, hvor Militærmusikken skulde anbringes. Dertil kommer, og det vil jeg navnlig sige til det ærede Medlem Hr. Nørskov, at Militærmusikken blev afskaffet ved Hærloven af 1932, det vil sige den Lov, som det ærede Medlems Parti tog Initiativet til, og hvis Udarbejdelse var Venstres Værk. Venstre foreslog dengang Militærmusikken afskaffet, fordi man mente, der ikke var Raad til at opretholde den, og den nuværende Regering er af den samme Opfattelse. Vi mener ikke, at de økonomiske Forhold er af en saadan Karakter, at der bør frem-sættes Forslag om Ændringer i Hærloven med en saadan Udgiftsforøgelse som Følge. Man hævder ganske vist — det gjorde det ærede Medlem Hr. Nørskov ogsaa —, at det ikke vil koste ret meget mere, end hvad de nuværende Udgifter til Vente- penge andrager. Men slet saa overkommelig er Sagen dog ikke, naar man anstiller Beregninger derover. Jeg vil gerne her indskyde den Bemærkning, at man kan ikke regne med, at alle de Musikere, der i Øjeblikket oppebærer Ventepenge, vilde kunne antages paa ny; det gælder selvfølgelig først og fremmest dem, der nærmer sig Aldersgrænsen, men det vil ogsaa gælde andre. Jeg anfører dette i Anledning af de For- ventninger, som kan være vakt ved de Ud- talelser, der er fremsat, men jeg indrømmer, at med Hensyn til Bekostningen spiller dette Punkt selvfølgelig ikke den afgørende Rolle. Men hvis man tænker sig oprettet et Musikkorps ved hvert af Fodfolksregi- menterne, altsaa 7, 2 Musikkorps ved Rytteriet og 3 ved Feltartilleriet, altsaa ialt 12 Musikkorps, og man tænker sig Lønningerne beregnede paa et Grundlag svarende til de Lønninger, der gælder for Livgardens Musikkorps, og naar man ogsaa tager i Betragtning de Udgifter, der kom- mer ved Korpsenes Udkommandering til Manøvre o. s. v., vil Udgifterne kunne anslaaes til omkring 565 000 Kr., altsaa over

1/2 Mill. Kr. om Aaret. Som Besparelse ved Ventepenge eller eventuelt Pensioner, som maatte fragaa, vil man ikke kunne regne med mere end 100 000 Kr.; ved en særlig velvillig Bedømmelse ved Genan- tagelsen af hittidige Musikere i Hæren kunde man maaske komme op paa 150 000 Kr. som Fradrag. Men det vil altsaa sige, at den aarlige Merudgift ved Genindførelsen af Militærmusikken, saaledes som jeg her har skitseret den, vil blive i alt Fald 400 000 Kr., eventuelt helt op til 465 000 Kr. om Aaret. Det mener Regeringen ikke at kunne stille Forslag om, og jeg tror ogsaa, jeg tør sætte et Spørgsmaalstegn ved, om det ærede Medlem Hr. Nørskovs eget Parti vil stemme for denne Forøgelse, efter at man for 3 Aar siden selv har af- skaffet disse Musikkorps af Sparsommelighedsgrunde. Jeg maa altsaa sige, at baade af økonomiske Grunde og ud fra de øvrige Betragtninger, jeg har anført, kan man ikke vente Forslag fra den nuværende Regering om Militærmusikkens Genind- førelse eller vente Tilslutning til Forslag derom.

■ Mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, omtalte Kontrollen med de frivillige Korps i Anledning af den i „Social-Demokraten“ omtalte Begivenhed, hvor 8 Maskingeværer var blevet opbevaret nogle Dage i et privat Hjem, fordi en Delingsfører ved det paagældende Korps havde tabt Nøglen til Depotet paa den Kaserne, hvor Vaabnene normalt deponeres. Jeg vil tilstaa, at denne Episode virkede noget ejendommeligt ogsaa paa mig, men som „Social-Demokraten“ ogsaa straks konstaterede, drejede det sig her om et Til- fælde af Malkonduite fra den paagældende Delingsførers Side. I den Indberetning, jeg har modtaget fra Generalkommandoen om dette Forhold, er Sagens Gang nærmere skildret, og den stemmer i det store og hele med den Skildring, som „Social- Demokraten“ giver af Begivenheden. Jeg finder derfor ingen Anledning til at skildre hele denne Sag her, men jeg ønsker at til- føje, at Korpsets Leder, Kaptajn Nørresøe, straks, da Sagen blev ham bekendt, gav de paagældende ansvarlige en skarp Irette- sættelse, ligesom den paagældende Delings- fører blev udelukket fra Geledtjeneste for Resten af indeværende Aar i det paagæl- dende Korps. Denne Side af Sagen er saaledes for saa vidt i bedste Orden.

Noget andet er, at Regeringen maa være af den Opfattelse, at der ikke hermed er sket tilstrækkeligt. Det springende Punkt er selvfølgelig ikke, hvorvidt der blev